

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 966/2021
13.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милош Симић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за саобраћај „Кавим јединство“ ДОО Врање, чији је пуномоћник Тијана Костић Јовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1163/20 од 15.01.2021. године, у седници одржаној 13.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 1163/20 од 15.01.2021. године и **ОБАВЕЗУЈЕ** се тужени да тужиоца врати на рад на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и радној способности, а **УКИДА** у делу у коме је обавезан тужени да тужиоцу плати накнаду штете у висини од шест зарада, рачунајући исту према заради коју је тужилац код туженог остварио у августу 2016. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка плати 33.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 133/19 од 16.01.2020. године, ставом првим изреке, поништено је, као незаконито решење туженог бр. .. од 26.09.2016. године о отказу уговора о раду тужиоцу бр. .. од 15.07.2005. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и радној способности. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 145.000,00 динара са законском затезном каматом уколико тужени не измири своју обавезу у року од дана извршности до дана исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1163/20 од 15.01.2021. године, укинута је првостепена пресуда, поништено је, као незаконито решење туженог бр. .. од 26.09.2016. године о отказу уговора о раду бр. .. од 15.07.2015. године, обавезан тужени да тужиоцу плати накнаду штете у висини од шест зарада, рачунајући исту према заради коју је тужилац код туженог остварио у августу 2016. године, одбијен, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да га врати на рад на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и радној способности и

обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 135.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време, на пословима ... у складу са одредбама уговора о раду бр. .. од 15.07.2015. године, у коме је констатовано да је тужилац и раније радио код туженог по уговору о раду бр. .. од 04.05.2006. године, са анексом од 10.12.2007. године. Тужиоцу је престао радни однос код туженог отказом уговора о раду решењем бр. .. од 26.09.2016. године, применом члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду. Тужиоцу је стављена на терет повреда радне обавезе што је као ... 01.07.2016. године неправилно издавао, наплаћивао, преправљао или фалсификовао превозне исправе и друга документа на релацији ... – ... . Изрека овог решења се односи на тужиоца, али из садржине образложења следи да је запосленом, али не тужиоцу, већ другом запосленом, ББ достављен допис са доказима на које се директор туженог позвао у упозорењу од 12.08.2016. године и да је наведеног дана запосленом достављено упозорење у коме је наведено да му може престати радни однос отказом уговора о раду, с тим да је исти чињенични опис повреде која се тужиоцу ставља на терет. Из упозорења запосленом на постојање разлога за отказ уговора о раду због учињене повреде радне обавезе бр. .. од 12.08.2016. године, које је наведено у образложењу оспореног решења, произлази да је насловљено на ББ, на запосленог који се помиње у образложењу оспореног решења и на истом нема потписа запосленог. Закључком о исправци грешке у решењу бр. .. од 26.09.2016. године донетог 12.07.2018. године, мења се образложење оспореног решења у делу којим се наводи име другог запосленог и то уместо ББ сада означава тужилац АА, са образложењем да се ради о техничкој грешци приликом израде истог. Другостепени суд је утврдио да је постојао отказни разлог који је тужиоцу стављен на терет оспореним решењем.

Првостепени суд, с обзиром да је поништио, као незаконито оспорено решење туженог, закључио је да је основан захтев тужиоца за враћање на рад и усвојио овај захтев тужиоца, применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Другостепени суд је, након одржане расправе, пошто је утврдио да је постојао основ да тужиоцу код туженог престане радни однос, али да је приликом доношења оспореног решења послодавац поступио супротно члану 180. Закона о раду, поништио, као незаконито оспорено решење туженог, а одбио, као неоснован захтев тужиоца за враћање на рад и обавезао туженог да тужиоцу плати накнаду штете у висини од шест

зарада рачунајући исту према заради коју је тужилац код туженог остварио у августу 2016. године, применом члана 191. став 7. Закона о раду.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужиоца указује да је другостепени суд одлучујући о његовом захтеву за враћање на рад погрешно применио материјално право.

Тужиоцу је отказан уговор о раду из разлога прописаних чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14). Чланом 180. став 1. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења, док је ставом 2. прописано да је у упозорењу из става 1. овог члана послодавац дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење.

Конвенција 158. МОП-а (Међународна организација рада), у члану 7. прописује да радни однос радника неће престати због разлога везаних за понашање радника или његов рад пре него што му се омогући да се брани од изнетих навода, осим ако се са разлогом не може очекивати од послодавца да му пружи ту могућност.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона о раду, Конвенцију 158. МОП-а и утврђено чињенично стање, по оцени Врховног касационог суда основано се ревизијом тужиоца указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право када је одбио, као неоснован његов захтев за враћање на рад, јер тужени није испоштовао процедуру за отказ уговора о раду на начин како је то прописано Законом о раду и Конвенцијом 158. МОП-а, с обзиром да тужиоца није писаним путем упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду. Наиме, тужени је оспорено решење о отказу уговора о раду донео због отказног разлога прописаног чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду. Према члану 180. став 1. Закона о раду, послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења, што значи да се упозорење односи и на разлоге прописане чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, на основу којих је тужени отказао уговор о раду тужиоцу. Уколико запосленом није достављено упозорење, запосленом је ускраћено основно право и то право на одбрану, односно изјашњење о томе шта му је стављено на терет, а које право запослени има на основу Закона о раду и Конвенције 158. МОП-а. Како тужиоцу није достављено упозорење, и како се ради о повреди процедуре која је битно утицала на законитост оспореног решења, то се не може прихватити, као правилан закључак другостепеног суда да је неоснован захтев тужиоца за враћање на рад и да тужилац има право на накнаду штете.

Како је утврђено да тужени није доставио писмено упозорење тужиоцу у смислу члана 180. Закона о раду, то је оспорено решење о отказу уговора о раду незаконито и с тим у вези тужени је у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 416. став 1. ЗПП.

С обзиром да је тужилац успео у поступку по ревизији, то има право на трошкове ревизијског поступка, применом члана 165. ЗПП, са којих разлога је обавезан тужени да тужиоцу на име састава ревизије плати 33.000,00 динара према важећој АТ и са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић